

mer tilbage, og Ministeren lige er blevet færdig, bliver jeg mødt med: Naa, du har rigtignok faaet en ordentlig Omgang o. s. v. Da jeg nu læste, hvad den højtærede Minister havde sagt, kom jeg til at tænke paa noget, jeg en Gang lærte, og som tor Resten falder ind under den højtærede Undervisningsminister — det var noget med Grammatik og Sætningslære —, en Historie om nogle Dreng, der staar og driller et Æsel. Saa bliver Æselet ondsksfuldt og slaar bagud, og saa stikker de Dreng, der har drillet Æselet, af. Men der blev en tilbage — det var mig —, der intet har gjort, og han faar en forfærdelig Omgang af Læreren. Saa gaar Drengen hjem, naturligvis noget mismodig over, at det alene er gaaet ud over ham. Man spørger ham, hvad der er i Vejen med ham, og nu kommer det ganske morsomme, at Drengen svarer — det var en tysk Historie —: „Der Lehrer hat mich geschlagen, und ich habe dem Esel doch nichts getan.“ Saa faar han Frygl en Gang til — og det faar jeg maaske ogsaa.

Jeg har nu gennemlæst det, den højtærede Minister har sagt, og hvis jeg skulde gaa ind paa hver Enkelthed, vilde det vist næsten tage et Par Timers Tid, og det tror jeg, hverken den højtærede Formand, Tinget eller min Stemme holder til. Jeg skal derfor holde mig til nogle ganske faa Ting og vil da begynde med noget, der har undret mig lidt, nemlig at den højtærede Undervisningsminister nu vilde give mig en Omgang, fordi jeg havde været ovre at se paa Skolerne. Det fik nu være, hvad det være vil, men den Maade, hvorpaa den højtærede Minister gjorde det, og de Udtryk, hun brugte, synes jeg er lidt for langt nede for Ministerbænken — noblesse oblige.

Den højtærede Minister sagde, at hun havde faaet Tilslutning til sit Standpunkt om at skære ned derovre fra de ærede Medlemmer Hr. Lundberg og Hr. J. Chr. Jensen samt af Hr. Pitzner — „den sidste dog mere tvungen frivilligt“. Hvor kan den højtærede Minister nu sige det? Det aner De jo ikke Spor om!

Den højtærede Minister sagde endvidere, at da det ærede Medlem Hr. Lundberg havde bedt om en Redegørelse, havde jeg skyndt mig at komme Ministeren i Forkøbet med en saadan. Nej, jeg havde forlangt

Ordet, da Finansministeren havde talt. Den Sag, jeg vilde tale om, talte senere baade det ærede Medlem Hr. Lundberg og det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen om; saa maa virkelig den højtærede Minister undskylde, at jeg ogsaa berørte, hvad disse talte om.

Saa siger den højtærede Minister endvidere: „Det ærede Medlem plejer ellers at findes, hvor Statens Interesser skal varetaget“. Jeg vil sige, at i denne Sag er jeg lige ved at blive overkomplimeret. Finansministeren har komplimeret mig for min Interesse, den højtærede Undervisningsminister har komplimeret mig o. s. v.; det er næsten alt for meget af det gode. Jeg er lige ved at sige: Tak for den ved Baaren holdte trøsterige Tale. Men saa siger den højtærede Minister, at „nu synes han af antisocialistiske Følelser at drives til at forsvare“ o. s. v. Hvor kan den højtærede Minister dog sige saadant noget!

Om Ministeren i Forretningsministeriet sagde den højtærede Minister, at han pludselig viser sig at skulle være det Guds Lam, der kan bære al Verdens Synd. Det kan siges, men jeg synes ikke, det er smagfuldt.

Saa faar jeg en kraftig Kompliment fra den højtærede Minister for, at „ingen Prokurator kunde have gjort det bedre“. Ja Prokurator, det er jo næsten mere end Overretssagfører, saa det er altsaa ikke saa slemt, men det, der menes, er jo ikke saa godt. Og navnlig ikke det, som følger efter: „Men det er ikke altid, Indtrykket af en Prokurator's Fiffighed holder sig“. Det var ikke pænt sagt. Det kan man ikke. Jeg har til enhver Tid staaet til den højtærede Ministers Raadighed, naar hun har ønsket min Nærværelse det ene eller det andet Sted, og saa kan man ikke lønne det med bagefter at komme med noget saadant.

Saa omtalte den højtærede Minister, at jeg var saa mistænkelig omstændelig med Skolernes Forhistorie, men gik hurtigt hen over det andet. Det gjorde jeg slet ikke. Jeg nævnte, hvorledes Forholdene havde ligget.

Men saa kommer jo dette med de af Ministerens Forgænger Hr. Appel foretagne Bespærelser, som jeg, efter hvad Ministeren siger, skulde have omtalt meget dramatisk.